

Ωδή τετάρτη
[IV]
Εἰς τὸν Ἱερὸν Λόχον

α΄

Ἄς μὴ βρέξει ποτέ
τὸ σύννεφον, καὶ ὁ ἄνεμος
σκληρὸς ἄς μὴ σκορπίσει
τὸ χῶμα τὸ μακάριον
5 πού σας σκεπάζει.

β΄

Ἄς τὸ δροσίσει πάντοτε
μὲ τ' ἀργυρά τῆς δάκρυα
ἡ ροδόπεπλος κόρη·
καὶ αὐτοῦ ἄς ξεφυτρώνουν
10 αἰῶνια τ' ἄνθη.

γ΄

Ὡ γνήσια τῆς Ἑλλάδος
τέκνα· ψυχαί που ἐπέσατε
εἰς τὸν ἀγῶνα ἀνδρείως,
τάγμα ἐκλεκτῶν Ἡρώων,
15 καύχημα νέον.

δ΄

Σας ἀρπαξεν ἡ τύχη
τὴν νικητήριον δάφνην,
καὶ ἀπὸ μυρτιᾶν σὰς ἐπλεξε
καὶ πένθιμον κυπάρισσον
20 στέφανον ἄλλον.

ε΄

Ἄλλ' ἂν τις ἀπεθάνει
διὰ τὴν πατρίδα, ἡ μύρτος
εἶναι φύλλον ἀτίμητον,
καὶ καλὰ τὰ κλαδιά
25 τῆς κυπαρίσσου.

ς΄

Ἀφοῦ εἰς τοῦ πρώτου ἀνθρώπου
τοὺς ὀφθαλμούς, ἡ πρόνοος
φύσις τὸν φόβον ἔχυσε,
καὶ τὰς χρυσὰς ἐλπίδας,
30 καὶ τὴν ἡμέραν·

ζ΄

Ἐπὶ τὸ μέγα πρόσωπον
τῆς γῆς πολυβοτάνου,
εὐθύς τὸ οὐράνιον βλέμμα
βαθυσκαφὴ ἐφανερώσε
35 μνήματα μύρια.

η΄

Πολλὰ μὲν σκοτεινά·
φέγγει ἐπ' ὀλίγα τ' ἄστρον
τὸ τῆς ἀθανασίας·

την εκλογὴν ελεύθερον
40δίδει το θεῖον.

θ'

Ἕλληνες, τῆς πατρίδος
καὶ τῶν προγόνων ἄξιοι·
Ἕλληνες σεις, πῶς ἤθελεν
ἀπὸ σας προκριθεῖν
45ἀδοξος τάφος;

ι'

Ὁ Γέρων φθονερός,
καὶ τῶν ἔργων εχθρός,
καὶ πάσης μνήμης, ἔρχεται·
περιτρέχει τὴν θάλασσαν
50καὶ τὴν γῆν ὅλην·

ια'

Ἀπὸ τὴν στάμναν χύνει
τὰ ρεύματα τῆς λήθης,
καὶ τὰ πάντα ἀφανίζει.
Χάνονται οἱ πόλεις, χάνονται
55βασίλεια, κὶ ἔθνη·

ιβ'

Ἀλλ' ὅτε πλησιάσει
τὴν γῆν οπού σας ἔχει,
θέλει ἀλλάξειν τὸν δρόμον τοῦ
ὁ Χρόνος, τὸ θαυμάσιον
60χῶμα σεβάζων.

ιγ'

Αὐτοῦ ἀφοῦ τὴν ἀρχαίαν
πορφυρίδα, καὶ σκῆπτρον,
δώσωμεν τῆς Ἑλλάδος,
θέλει φέρειν τὰ τέκνα τῆς
65πάσα μητέρα.

ιδ'

Καὶ δακρυχέουσα θέλει
τὴν ἱεράν φιλήσειν
κόνιν, καὶ εἰπεῖν· Τὸν ἔνδοξον
λόχον, τέκνα, μιμήσατε,
70λόχον Ἡρώων.